

Samolot akrobacyjny RWD-10

EUGENIUSZ FERREK

Zdjęcia ze zbiorów Andrzeja Glassa

Zaprojektowany on został przez inż. Jerzego Drzewieckiego i zbudowany w 1933 roku w Doświadczalnych Warsztatach Lotniczych na Okęciu. RWD-10 jako samolot treningowo-akrobacyjny miał służyć jako tani sprzęt do szkolenia pilotów w akrobacji lotniczej, liczone również na większe zamówienia z wojska. Jednak niechęć Dowództwa Lotnictwa do właścicieli DWL oraz niepowodzenia z pierwszym prototypem spowodowały, że samolot nie wzbudził zainteresowania wojska ani lotnictwa cywilnego.

Pierwszy prototyp ze znakami SP-ALC wykonał lot w lipcu 1933 roku i rozczarował konstruktora, który sam siedział za sterami jako oblatywacz, ponieważ okazał się bardzo niestateczny kierunkowo. Samo przedłużenie kadłuba niewiele poprawiło, trzeba było przerobić zamocowanie płata, usuwając sklejkowe pokrycie piramidki oraz zmienić jej kształt, powiększono również statecznik kierunkowy, a w celu usztywnienia płata wykrzyżowano linkami zastrzały skrzydła. W takiej postaci w 1935 roku skierowa-

no samolot do badań w Instytucie Badań Technicznych Lotnictwa. W trakcie prób o mało nie doszło do dyskwalifikacji samolotu, kiedy to dobrego akrobatę, pilo-

ta Instytutu mała 10-tka zaczęła uczyć pokory, a czarę przepełniła, kiedy to pilot pomimo wielu usiłowań i coraz gwałtowniejszych ruchów sterami nie potrafił wykonać prawidłowej pętli. I tu tkwił błąd, ponieważ samolot odznaczający się doskonałą sterownością i bardzo małymi siłami na sterach wymagał delikatnego traktowania, przysłowioowo prowadził się

dwoma palcami. Sprawę uratował pilot fabryczny DWL p. K. Chorzewski, który przed komisją IBTL wykonał jak najbardziej prawidłowych 28 następujących po sobie pętli, co otworzyło 10-tce drogę do seryjnej budowy.

Kiedy w 1936 roku samolot otrzymał certyfikat zbiegło się to z zakupem przez Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwgazo-

